Să fii sincer cu oamenii!

Tonice pentru suflet:

https://independent.academia.edu/emystea/Tonice-pt-suflet

https://archive.org/details/@steaemy?query=Tonice+pentru+suflet

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Tonice+pentru+suflet

***

Dacă vrei ca Domnul să-ţi creadă „din inimă” rugăciunea, străduieşte-te din tot sufletul ca tot ceea ce vorbeşti şi faci faţă de oameni să fie făcut cu sinceritate, nu fii niciodată nesincer cu ei. Când vei fi faţă de oameni încrezător şi cu inima deschisă, Domnul te va face să fii sincer şi cu inima deschisă şi în rugăciune către Dumnezeu. Celui ce nu arată oamenilor o inimă deschisă nici Domnul nu-i acceptă deschis rugăciunea, făcându-l pe acela să simtă că, întrucât este nesincer faţă de oameni, nu poate fi cu desăvârşire sincer nici faţă de Dumnezeu, fără să nu-l mustre conştiinţa.

Omule vătămat de patimi, ce-ţi mai trebuie? Zici ca să ai zile, să trăieşti. Pentru ce te zbaţi? Pentru ca să trăieşti. Dar oare viaţa pe care o trăieşti este ea cea adevărată? Inteligenţa şi experienţa te-ar putea îndemna să spui că nu. Spune-mi din ce se alcătuieşte viaţa. Eu ştiu - îmi spune experienţa şi raţiunea - că din credinţă, nădejde şi dragoste. Viaţa sufletului este Dumnezeu, credinţa vie în El, dragostea faţă de El, dragostea faţă de aproapele, acestea dau inimii şi linişte, şi largheţe, fără ele sunt un osândit al păcatului, un rob nevolnic al patimilor. Viaţa mi se scurge în tristeţe şi strâmtorare.

Îmi găsesc pace în Hristos şi cu Hristos; cum să nu cred că după moarte mă aşteaptă pacea veşnică în Hristos, liniştea de după lupta cu vrăjmaşii de pe pământ? Şi aici îmi este greu fără Hristos, mă chinui. Cum să nu cred că şi dincolo îmi va fi mai greu şi mai chinuitor fără El, dacă mă va îndepărta pentru totdeauna de la faţa Sa?

Starea sufletelor noastre aici preînchipuie viitorul. Acesta va fi o prelungire a stării noastre lăuntrice de acum, dar într-o formă schimbată, pe o altă treaptă. Pentru cei drepţi schimbarea va însemna plenitudinea slavei veşnice, pentru păcătoşi, plenitudinea chinurilor veşnice.

Să nu uiţi niciodată că umbli în faţa dulcelui Iisus. Spune-ţi mai des: vreau să trăiesc în aşa fel încât de viaţa mea să se bucure Cel ce este iubirea mea, Cel ce S-a răstignit pentru mine pe cruce. Iată de ce, umblând pe calea vieţii, îmi voi lua, înainte de toate, drept tovarăşă de drum iubirea cea sfântă, cea care mă face să-i cuprind în inimă pe toţi oamenii, cea care doreşte mântuirea tuturor, cea care se bucură cu cei ce se bucură şi plânge cu cei ce plâng. Aceasta mai cu seamă va mângâia pe Mângâietorul meu, Hristos.

(Extras din Sfântul Ioan de Kronstadt, Viaţa mea în Hristos)